

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3361/04
22.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником суда Миланком Алкалај, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "X" ДОО за производњу и трговину, кога заступа адвокат, против решења Агенције за дуван Републике Србије 01 бр. 254/01-4 од 07. 07. 2004. године, у предмету брисања из регистра обрађивача дувана, у нејавној седници већа одржаној дана 22.12.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Агенције за дуван Републике Србије 01 бр. 254/01-4 од 07.07.2004. године.

Образложење

Оспореним решењем тужилац је избрисан из регистра обрађивача дувана, у који регистар је уписан на основу уверења 01 број: 254/01-03 од 13. 10. 2003. године, под редним бројем 13.

Тужилац је тужбом у управном спору оспорио законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде правила управног поступка и погрешне примене материјалног права, указујући да је образложење оспореног решења нејасно, неразумљиво и противречно, да је противно члану 198. и 199. Закона о општем управном поступку, па се побијано решење не може у потпуности испитати, нити у погледу примене правила поступка и материјалног права, нити у погледу утврђеног чињеничног стања. Наводи да је тужилац уписан у регистар обрађивача дувана на основу чињеница утврђених од стране стручних лица и то пољопривредног инспектора и санитарног инспектора, о чему постоје записници од 25.09.2003. и 30.09.2003. године и датог мишљења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и Министарства здравља о испуњености услова предвиђених чланом 15. Закона о дувану. Истиче да од уписа тужиоца, па до доношења побијаног решења никаквих промена у погледу чињеница утврђених од стране надлежних инспектора није било, нити су ове чињенице поново утврђиване, а с обзиром да ни законских измена није било, произлази да је тужени орган на основу истоветног чињеничног стања и на основу истих прописа донео две различите одлуке које искључују једна другу. Сматра да је у конкретном случају, тумачење Министарства за финансије дато након завршеног поступка за упис у регистар обрађивача дувана, који према Правилнику о упису у регистар обрађивача дувана има конститутивни карактер (члан 2. Правилника о регистру правних и физичких лица), па се то тумачење не може применити ретроактивно, чак ни у поновљеном поступку, без сагласности странке у чија се стечена права дира. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

Након размотрења списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је, решавајући по захтеву тужиоца за упис у регистар обрађивача дувана од 03.09.2003. године, Агенција за дуван у складу са одредбама члана 15. став 8. Закона о дувану, у поступку утврђивања испуњености услова за обављање делатности обраде дувана, прописаних чланом 15. став 1. и 2. истог Закона и чланом 2. - 12. Правилника о условима за обављање утврђивања квалитета и квантитета сировог дувана у листу, обраде дувана, промет обрађеног дувана и производњу дуванских производа ("Службени гласник РС", број 79/03), по претходно прибављеном позитивном мишљењу Министарства пољопривреде и водопривреде од 06.10.2003. године и Министарства здравља од 04.10.2003.године, налазећи да су испуњени услови за упис тужиоца у регистар обрађивача дувана, усвојила поднети захтев и извршила упис тужиоца у регистар обрађивача дувана под редним бројем 4, уверењем број: 01-254/01-03 од 13.10.2003. године. Из списка се даље види, да је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде дало ново мишљење од 02.06.2004. године, да тужилац не испуњава услове из члана 15. став 1. наведеног Закона о дувану и члана 2. - 12. наведеног Правилника о условима за обављање утврђивања квалитета и квантитета сировог дувана у листу, обраде дувана, промет обрађеног дувана и производњу дуванских производа за обављање делатности обраде дувана, којим мишљењем је заменило своје раније мишљење од 06. 10. 2003. године, на основу којег је тужилац уписан у регистар обрађивача дувана. Ново мишљење о испуњености услова за упис тужиоца у регистар обрађивача дувана, дато од 02.06.2004. године, Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, не може применити ретроактивно, чак ни у поновљеном поступку, без сагласности странке у чија се стечена права дира. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

тужилац уписан у регистар обрађивача дувана. пово мишљење о испуњености услова ово министарство је дало на основу мишљења Министарства финансија број 011-00-275/2004-01 од 17. 05. 2004. године, које је, као овлашћени предлагач Закона о дувану, одредбе члана 15. Закона о дувану протумачило на битно другачији начин. Тужени орган је, на основу наведеног мишљења, одлучио као у диспозитиву оспореног решења на основу члана 192. ЗУЛ-а.

Међутим, по налажењу Врховног суда Србије, из образложења оспореног решења произлази да против решења Агенције за дуван није дозвољена жалба и да је решење коначно у управном поступку, а да се против тог решења може покренути управни спор пред надлежним судом.

Код оваквог стања ствари, Врховни суд налази да се решење Агенције за дуван може изменити само на основу неког од ванредних правних средстава у управном поступку, док различито тумачење одређеног министарства у примени неке материјално-правне норме не представља разлог за поништај неког правног акта.

Поред тога, оспорено решење не садржи позивање на материјално-правни пропис, као правни основ за доношење решења, па како је одредбом члана 199. став 2. ЗУП-а прописано, да се у образложењу решења наводе правни основ и разлози за одлуку из диспозитива, то се основано тужбом оспорава законитост решења туженог органа и указује на учињену повреду одредбе члана 199. став 2. наведеног Закона, јер је образложење оспореног решења нејасно и не садржи правне прописе и разлоге, који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Са изложених разлога, Врховни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде на основу одредбе члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

У поновном поступку тужени орган ће отклонити поменуте недостатке, с тим што су правно схватање и примедбе суда у погледу поступка обавезни за тужени орган на основу члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 22.12. 2005. године, У. 3361/04

Председник већа-судија

Љубодраг Пљакић, с.р.

Записничар

Миланка Алкалај, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ